

Dolazi onaj koji je naša Nada

Hrišćanska baptistička crkva Beograd, 13. decembra 2020.

**Propoved Pavela Coufala, pastora Baptističke crkve Brno,
predsednika Baptističkog saveza Češke**

Tekst: Isaija 9:2-7

(u nekim prevodima 9:1-6; tekst počinje: „Narod koji živi u tami...“)

Draga braćo i sestre iz Hrišćanske baptističke crkve u Beogradu, pozdravljam vas u ime našeg Gospoda Isusa Hrista i želim vam Božiji mir. Stvarno, svima su nam potrebni Njegov mir i nada, naročito u današnje vreme, kad izgleda kao da se ceo svet okrenuo naglavačke. Hteo bih da usmerimo našu pažnju na tekst iz Knjige proroka Isaije 9:2-7 (obratite pažnju da u nekim prevodima ovaj tekst je, zapravo 9:1-6; naš tekst počinje stihom: „Narod koji živi u tami vide svetlost veliku; onima koji žive u zemlji senke smrti svetlost zasja.“). Ove reči su pune nade, jer govore o Onome koji jeste naša nada.

Naše vreme se razlikuje od vremena kad je Bog poslao ove reči preko proroka Isaije. Od tada je prošlo 2.700 godina. Ipak, verujem da su one žive i relevantne i danas za nas, a ne samo da su bile relevantne za njih tada. Vreme o kome one govore bilo je turbulentno i mračno. U duhovnom i moralnom smislu, starozavetni Božiji narod toga vremena bio je u vrlo lošem stanju. Njihova vera u Boga se ohladila i narod je otvrdnuo prema Bogu, a mnogi od njih su odlutali i u idolopoklonstvo.

U 8. glavi, o njihovom stanju čitamo: *Kad ti kažu: „Pitaj medijume i prizivače duhova koji šapuću i mrmljaju. Zar narod ne treba da pita svoje bogove? Zar ne treba da pita mrtve u ime živih?“* (Is. 8:19).

Ovaj narod koji je Bog izabrao za svoj, okrenuo se od njega i otišao u okult, u najgori oblik sujeverja. Napustili su Božiji zakon. I pojedinci i društvo u celini bili su inficirani grehom. Takođe su prestali da budu osetljivi na boli i potrebe drugih.

Kad god napustimo Boga, mi potonemo duboko u egoizam. Bogati postaju previše bogati, a siromašni postaju prosjaci.

Gospod ih je preko proroka upozorio da će njegov sud na njih doći u vidu napada od strane jednog stranog, ratobornog naroda. U to vreme rasla je moć Asirije. Ona je osvajala područja jedno za drugim i približavala se Judeji. Približavao se rat. Njihovo stanje biće stvarno očajno. *Izmučeni i gladni lutaće zemljom. Kada ogladne pobesneće. Upreće pogled ka nebu i prokleti svog cara i svog Boga. Pogledaju li po zemlji, videće samo nevolju i tamu i strašnu teskobu, i biće bačeni u potpunu tamu* (Is. 8:21-22).

Ovakav opis stanja Božijeg naroda nije ni malo optimističan. Zar ne? Međutim, mora se priznati da je on primeren i za današnje vreme: kad god napustimo Boga i krenemo svojim putem, uvek platimo visoku cenu.

Ipak, Božija reč, koja je prepuna nade u promenu, snažno odjekuje u ovako nesrećnoj situaciji. Ona dolazi kao snop svetla koji osvetljava tamu. Drugi stih (u nekim prev. to je 1. st.) devete glave kaže: *Narod koji živi u tami vide svetlost veliku; onima koji žive u zemlji senke smrti svetlost zasja* (SSP).

Isaija donosi obećanje da će, umesto tuge i očaja, doći radost: *Umnožio si narod i radost mu uvećao. Raduju se pred tobom kao što se ljudi raduju žetvi, kao što se raduju kada dele plen* (3. st., SSP). **On obećava da će, umesto ropstva, doći sloboda:** *Jer, slomio si jaram koji ih je pritiskao, motku na njihovim plećima, batinu njihovih tlačitelja, kao u vreme pobede nad Midijanom* (4. st.). **Umesto rata i nemira, doći će mir:** *Izgoreće svaka ratnička čizma i svaka odora natopljena krvlju – biće gorivo ognju. To nas iznenađuje. Kako je to moguće?* Ljudi su se, verovatno, pitali, kao i mi danas: **Šta je to što baš toliko može da promeni naše živote? Šta još može da nam vrati nadu? Odgovor je: to je Mesija.** *Jer, dete nam se rodilo, sina smo dobili; vlast mu je na plećima. Ime mu je Savetnik divni, Bog silni, Otac večni, Knez mira* (6. st.).

Da, Božiji odgovor na duhovnu i moralnu bedu sveta jeste Mesija, Hristos. Mi danas znamo da se on zove Isus. U njemu je spasenje celoga sveta, a takođe, i naše. Neće nas spasiti promena političkog sistema i novi izbori. Naša istinska nada i naša budućnost jesu u ličnosti Mesije, Isusa.

U ličnosti Gospoda Isusa Hrista, Bog je lično ušao u naš svet da nam da nadu u istinski život. On je bio rođen kao dete, slab, беспomoćan, potpuno zavisao od pomoći drugih. Bog je postao jedan od nas.

Kao što kaže Isaija: *sina smo dobili*. Ne po svojoj zaslugi, već po Božijoj milosti – Isus je Božiji dar za naše spasenje. On je rođen zbog NAS i dan je s NAMA. Dragi prijatelji, to je nešto što možemo da primenimo i na nas! Isus je dan tebi i meni. On je došao na ovaj svet zbog tebe i mene. Bog je postao čovek. Onaj na koga su Isaija i njegovi savremenici morali da čekaju 700 godina, sada je stigao. Rođen je u Vitlejemu, u Judeji, u vreme cara Iroda.

Vlast se nalazila na ramenima ovog deteta, ovog Sina. On nije preuzeo vlast odmah. On nije rođen na carskome dvoru. On je najpre *ponizio samog sebe postavši poslušan do smrti, i to smrti na krstu. Zato ga je Bog i uzvisio na najviše mesto i dao mu ime iznad svakog imena, da se na Isusovo ime savije svako koleno na nebu i na zemlji i pod zemljom, i da svaki jezik prizna da je Isus Hristos Gospod, na slavu Boga, Oca* (Filipljanima 2:8-11).

Da, ovaj raspeti i vaskrsli Isus živi i vlada i danas! Njemu je predana sva vlast, na nebu i na zemlji! Kako je to divno da najveći autoritet i poslednju reč u našem životu nemaju zlo, greh, bol, bolest ili smrt, nego živi i svemoćni Gospod Isus!

Sve je u rukama Gospoda Isusa Hrista. Ako Isus, živi Gospod, nije prisutan u našim životima, naši životi su još uvek u mraku, zbruci, haosu, besmisleni su i prazni. Još uvek smo u svezama greha, nevere i svih vrsta sujeverja. Samo je Isus naša nada. On je svetlo koje obasjava našu tamu. Bez Njega mi ni nemamo pravi smisao u životu, niti životni cilj. Bez Njega svet nema stvarne nade, ni u sadašnjosti, niti za budućnost.

Njegova imena imaju za nas duboka značenja. Ona nisu samo etikete. Ja verujem da i današnji roditelji, dok čekaju na rođenje svog deteta i traže prikladno ime za njega ili nju, žele da to ime ima neko značenje. I mi smo imali sličnu situaciju u našoj kući. Ime jednog od sinova znači „Božiji dar“, ime drugog sina znači „Pobednikova kruna“. Tako je i sa četiri imena koja

ima naš Mesija, Spasitelj i Gospod. Ona imaju duboka značenja za nas. Ona govore o tome šta nam je Bog dao u Njemu.

Prvo Isusovo ime je „Savetnik divni“

Šta ono znači za nas? U biblijskom jeziku, reč „*savet*“ je upotrebljena da označi „*nameru, plan, svrhu*“. Biblija često govori o „savetu Gospodnjem“. To nije neki savetodavni odbor u kome sede savetnici na čijim vratima piše: „Savet Gospodnji“. (☺☹☺). Ne. „Savet Gospodnji“ u Bibliji znači Božiji plan i njegove namere. Na primer, psalam 33:10 (11) kaže: „*Savet (naumi) Gospodnji ostaju doveka...*“ To znači da će Božiji ciljevi, planovi i namere ostati doveka.

Naš „Divni Savetnik“, Gospod Isus Hristos, zna te divne namere koje Bog ima za nas. To su planovi mira, a ne stradanja. To su predivni Božiji planovi sa nama i za nas. Božiji ciljevi s nama su potpuno izvan domašaja našeg ljudskog razmišljanja. Isus, Mesija, ne samo da zna te planove – on je došao da te Božije planove za nas i sprovede.

Mislim da je nama, i kao crkvi, i kao pojedincima, potreban taj – Divni Savetnik, Isus. On je taj koji najbolje razume šta se zbiva sa ovim našim haotičnim svetom i šta se dešava nama; mi često tu ništa ne razumemo. Nama je, u našoj situaciji i u našim odlukama, potrebno njegovo svetlo. Potrebni su nam njegova mudrost i njegov savet. Mi želimo da znamo Isusa i da mu se klanjamo kao Divnom Savetniku koji će na kraju dovesti do pobedonosnog ostvarenja dobrih Božijih planova za nas.

Zbog toga želim da vas upitam: da li je Isus vaš Divni Savetnik? Možda je tvoj život ispunjen konfuzijom i lutanjima. Isus želi da bude tvoj vodič kroz život, da te vodi Njegovim divnim stazama. Dopusti mu da uđe u tvoj život kao Divni Savetnik. Pozovi ga, otvori mu i poveri svoj život i neguj u sebi tu želju da On u tebi sprovede svoje dobre planove za tebe.

Drugo Isusovo ime je „Bog silni“ (u nekim prevodima **moćni Ratnik)**

Bog je svemoćan. Mi nismo. Mada ljudi, u svojoj nerazumnoj oholosti, misle da jesu. Odaju utisak da mogu šta god hoće, da mi možemo da menjamo svet, da ćemo mi da potčinimo svemir, da ćemo stvoriti savršeni svet u skladu sa svojim zamislima i na kraju, da nam za to ni ne treba Gospod Bog. To je stav pun ljudske oholosti. Čovek je postao sam sebi bog. Danas svuda oko sebe posmatramo plodove te ljudske oholosti, u vidu razrušenih međuljudskih odnosa, uništene prirode duhovnog i moralnog pada i svih vrsta zla. Oholost prethodi propasti; to nam je poznato...

Svi moramo da shvatimo da je samo Bog svemoćan. Samo je On Gospod, Stvoritelj svemira; Vladar nad vidljivim i nevidljivim svetom. Sva ta neviđena Božja sila dolazi do nas sa Gospodom Isusom. Mi to najviše vidimo u činjenici da On ima silu da nas spase. On je moćni Bog koji nas spasava.

Ne postoji ta sila koja te može zadržati u ropstvu. U Gospodu Isusu mi smo spaseni silom moćnoga Boga. Isus nas oslobađa okova greha i smrti. Apostol Pavle piše: Smrti, gde ti je žalac? Slomljen je u trenutku kad je Isus izvojevao pobedu!

Stoga moram da ti postavim sledeće pitanje: da li poznaješ – takvog Isusa? Da li je Isus tvoj moćni Bog i Spasitelj? On ti dolazi i danas sa željom da uđe u tvoj život. Da li ćeš mu se pokloniti kao svom Gospodu i Spasitelju?

Treće Isusovo ime je „Otac večni“ (ili Otac večnosti)

To je, znači, treće ime za Isusa koje Isaija pominje. Prema tome, Isusovo mesijansko poreklo nije počelo u trenutku kad je on postao čovek. Ono nije počelo ni u Nazaretu, ni u Vitlejemu. Ono je večno. Jovan o njemu piše: *U početku beše Reč, i Reč beše u Boga i Bog beše Reč* (Jov. 1:1). On je bio na početku svega. Sve je stvoreno u njemu i po njemu.

To je naročita titula – Otac večni ili Otac večnosti. Večni, Beskonačni, postao je u isto vreme – dete. „*Jer, dete nam se rodilo...*“, a to dete će biti – „Večni Otac“. Zar nije to, u isto vreme, i predivna i čudesna povezanost? On, koji je Otac cele večnosti, u isto vreme je i čovek kao mi! S Njime je večnost ušla u naše vreme i u naš svet, ono u čemu mi živimo. Isus je posrednik, most između večnosti i nas. U ovom slučaju, pojam „Otac“ znači „Onaj od koga sve potiče“, jer kroz Isusa svi blagoslovi večnosti dati su tebi i meni.

Tu milost večnosti mi primamo kad poverujemo u njega. Isus je postao početak i izvor našeg večnog spasenja. To znači da je On, zajedno sa Bogom (Ocem) bio u početku gde je započeo i naš večni život. On je Otac večnosti za svakoga od nas ponaosob.

Zbog toga, želim, takođe, da te pitam: Imaš li u sebi taj, večni život? *Jer, Bog je tako zavoleo svet da je dao svog jedinorodnog Sina, da nijedan koji u njega veruje ne pogine, nego da ima večni život.* Da li si prihvatio/la Isusa, Mesiju? Imaš li večni život u njemu, ili si na putu ka večnoj smrti? Primi Njega koji je Otac večnosti...

Poslednje Isusovo ime je „Knez mira“

Prisetimo se da, kad je on bio rođen u Vitlejemu, anđeli su pevali: *Slava Bogu na visini, a na zemlji mir ljudima...* Mir je nešto što je potrebno svima. Naši životi su puni nemira i uznemirenosti sve dok ne otkrijemo pravi mir u Isusu i ne smirimo se u Njemu. Dok On, Knez mira, ne zavlada u našem srcu.

Ali, kako se u svetu može naći mir, ako ljudi ne znaju šta je osnovni izvor mira? Temelj mira je – izmirenje. Nema mira, bez izmirenja. Bilo koji međunarodni ugovor (o miru), bilo onaj Ujedinjenih nacija ili onaj Evropske unije, nije dovoljan za mir među ljudima. Moramo da zaronimo dublje. Najpre moramo da budemo izmireni sa Bogom. Tek time počinje da se javlja mir. Isus, naš Mesija, je za taj mir, za to pomirenje, platio najveću cenu. U Rimljanima 5:1 piše: *Pošto smo opravdani verom, u miru smo sa Bogom kroz našeg Gospoda Isusa Hrista.* Taj divni mir s Bogom možeš imati samo ako verom primiš Hrista, njegovo oproštenje i njegovu pravednost.

Gospod Isus je Knez mira. On nije primio nikakvu Nobelovu nagradu za mir, ali tamo gde On zavlada, tamo zavlada i Božiji mir, najpre u našim srcima, onda u našim odnosima, brakovima, familijama, crkvama,

narodima. A kad on nastupi kao Gospod i Vladar cele budućnosti on će obnoviti mir u celom svemiru.

Ponovo želim da postavim pitanje: Da li ti imaš taj Hristov mir? Ili si još uvek ispunjen nemirom i nesigurnošću? Možda te muči savest zbog krivice za greh. Prihvati Isusa. On želi da ti oprost grehe. Izmiri se s Bogom kroz Hrista. On je Vladar mira. Predaj mu sve ono što ti unosi nemir. Oprosti onima koji su te povredili. Neka Isus vlada tvojim životom. Tek onda će, pod njegovom vladavinom, stvari u tvom životu početi da se menjaju. On će te ispuniti mirom, a ti ćeš postati onaj koji taj mir širi oko sebe na druge.

Draga braćo i sestre i prijatelji, sve ovo što govorimo tiče se Gospoda Isusa Hrista. On je došao i sada želi da uđe u naše živote, naše porodice, crkve, gradove i sela, i to kao Divni Savetnik, Bog Silni, Otac Večni i Knez Mira. On ima moć da promeni život svakog ljudskog bića u svako vreme, pa tako i danas. U njemu je naša nada.

Zbog toga je pred tobom izazov. Prizovi Gospoda Isusa u svoj život – danas. On nije daleko ni od koga od nas. Nije daleko ni od tebe. On, čiji dolazak su proroci najavili pre 2000 godina, je stvarno i došao. On je i danas živ i želi da uđe u život svakoga od nas! Otvori mu zato život potpuno.

Čak i ti koji veruješ u njega već decenijama – ponovo mu se potčini. Neka te on vodi, neka deluje u tebi svojom obnoviteljskom silom, neka ti otvori vrata večnosti i ispuni te svojim predivnim mirom u svim situacijama.

On je naša nada. Amin.

Pitanja za diskusiju:

1. Kako bi opisao/la duhovnu situaciju u tvojoj zemlji, tvom gradu, danas?
2. Koje su to situacije u kojima ti je potreban Isus kao Divni Savetnik?
3. Kada si osetio Njegovu silu kao silu Moćnoga Boga?
4. Kako Isus može da bude naš Večni Otac?
5. Šta treba da učinimo da doživimo Isusa kao Kneza Mira?